

dant kommer til at foreligge for Ministeriet, skal jeg søge at stille mig saa velvillig dertil, som det overhovedet er muligt.

Det ærede Medlem for Skelskør (R. Andersen) fremdrog Ønskeligheden af, at vi fik Lovbestemmelsen med Hensyn til Frøhandel, saaledes at det ikke kunde lade sig gøre at sælge udenlandsk simplere Frø for danske Varer. Jeg vil dertil sige, at det er dog værd at tage under Overvejelse, hvis en saadan Trafik drives, om ikke vedkommende kunde rammes gennem de gældende Lovbestemmelser, nemlig for Misbrug af Varebetegnelser. Men for øvrigt have vi jo Frøkontrol her i Landet, og jeg turde maaske benytte Lejligheden til at henlede Opmærksomheden derpaa og udtale Ønskeligheden af, at Frøkontrollen blev brugt endnu mere, end den bliver for Tiden, endskønt der jo ogsaa paa dette Omraade er sket en meget stor og betydelig Fremgang.

Saa har jeg kun et eneste Punkt tilbage at nævne, og det er det Spørgsmaal, som blev fremdraget af det ærede Medlem for Slagelse (Lange), idet han udbad sig nogle Oplysninger, om hvad der blev gjort overfor Tyskland med Hensyn til Indførelse af Landbrugsprodukter her fra Landet. Jeg vil om dette kun sige, at da jeg første Gang havde Ordet, besvarede jeg en lignende Forespørgsel fra det ærede Medlem fra Nyborg (N. Jensen), og jeg har ikke yderligere at tilføje om denne Sag.

Hermed tror jeg at have omtalt de Spørgsmaal, der ere fremdragne vedrørende Landbrugsministeriet, og jeg skal derfor indskrænke mig til disse Bemærkninger.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Enevold Sørensen): Af den Række Bemærkninger, som er henvendt til mig, siden jeg sidst havde Ordet, skal jeg først omtale dem, der rettedes til mig fra det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger). Det var Bemærkninger, der i hvert Fald udmærkede sig fremfor de andre derved, at de vare de længste og havde en stærk polemisk Karakter: Jeg skal søge at gøre Besvarelsen saa kort som mulig. Jeg skal ikke følge det ærede Medlem i at tale timevis om de to Embedsbesættelser, heller ikke skal jeg følge det ærede Medlem i den Toneart, hvori han har udsat sit Nummer; jeg skal ikke følge det ærede Medlem i den, ihvorvel det gamle Ord siger, at som man raaber i Skoven, faar man Svar.

Om Besættelsen af Ollerup Præste-

embede skal jeg ikke spilde Ord, her kan jeg fuldstændig indskrænke mig til at henvise til mine tidligere Udtalelser, thi at det ærede Medlem derefter har gentaget sine, kan jo ikke gøre det nødvendigt for mig nu ogsaa at gentage mine. Dog er der en enkelt Bemærkning i det ærede Medlems Udtalelse om Ollerup, som jeg ikke vil kunne undlade at omtale. Det ærede Medlem omtalte den udnævnte Præst og kom her med nogle gaadefulde og besynderlige Udtalelser eller rettere Antydninger. Det ærede Medlem udtalte nemlig: „Men er det alene Ancienniteten, det her er galt fat med? Ministeren gaar i sin Imødegaaelse af, hvad jeg har fremført, ganske uden om den anden og meget væsentlige Mangel, der er hos den paa-gældende. Ministeren nævnte den overhovedet ikke;“ saa fortsætter det ærede Medlem med, at han skal heller ikke drage den frem, men slutter med, at den udnævnte Præst var „i dobbelt Henseende“ ukvalificeret til Embedet. Jeg aner ikke, hvad det ærede Medlem sigter til. Hvad er Meningen? Man møder her en forblommet og tilsløret Antydning, der skal give Tilhørerne et Indtryk af, at der er noget i Vejen, en meget væsentlig Mangel hos Præsten, en Ting, som i dobbelt Henseende — efter det ærede Medlems Ord — gør ham ukvalificeret til at være Præst i Ollerup-Kirkeby, men en Ting, som det ærede Medlem dog vil undlade at tale nærmere om, da ogsaa jeg er gaaet uden om den. Jeg har ikke Anelse om, hvad det er, det ærede Medlem mener eller sigter til, men jeg er ikke i Tvivl om, hvorledes den Art Udtalelser bør betegnes.

Jeg skal saa gaa over til at omtale de to Overlærerembeder, om hvilke det ærede Medlem forleden Aften talte et Dusin Spalter. Lad mig først erindre om, hvad Sagen drejer sig om. Det ærede Medlem rettede, første Gang han havde Ordet under Finanslovbehandlingen, den Beskyldning, jeg vil sige den meget graverende Beskyldning overfor mig, at Besættelsen af disse to Embeder havde et stærkt Skin af at være foretaget efter ganske andre Hensyn end vedkommende Skoles Tarv. Det ærede Medlem anvendte saa stærke Betegnelser som, at den ene Ansættelse var slem, den anden himmelraabende. Denne Kritik var, som jeg forrige Gang havde Lejlighed til at erindre om, et Ekko af Angreb i et Par Blade i Sommer, og da de nu bragtes frem her i Tinget, tog jeg mig for at vise, og jeg tør